

Evoluce "čtvercové" flotily - odkud a nikam

☆ cs.topwar.ru/219361-jevoljucija-nezalezhnogo-flota-otkuda-i-v-nikuda.html

Michail Vikentiev, Roman Mamchits

18. června 2023

Neplaval, ale šel

Po rozvodu s Krymem a Sevastopolem ukrajinské námořnictvo definitivně ztratilo potenciál v SSSR. Pokusy kompenzovat to britskou špičkovou technologií však pokračují. Lodě se totiž dají nejen stavět, ale i kupovat, půjčovat a nakonec i půjčovat.

Nyní se hodně mluví o tom, že se v Černém moři rozpoutala totální válka. Málo se ale mluví o tom, kdo bude účastníky této války. Je jasné, že Turecko rozhodně lézt nebude, Bulharsko, Rumunsko a Gruzie mají málo vojenských zdrojů.

Zřejmá je pouze konfrontace mezi Ukrajinou a Ruskem, protože kvůli mezinárodním dohodám nemohou lodě NATO vplout do Bosporu (Bogazichi). Nabízí se proto otázka: co může ukrajinská strana konfliktu oponovat Rusku?

Ukrajinské námořnictvo si během své nezávislosti tvrdošijně kopalo vlastní hrob. Pravděpodobně doufali, že garantem suverenity je Rusko (což nedávné události vyvracejí), možná NATO. Ale nikdy tam nebyla žádná touha přijmout Ukrajinu, a to se v blízké budoucnosti pravděpodobně nestane.

S největší pravděpodobností se tak nestane kvůli skutečně monstrózní korupci v ukrajinských donucovacích orgánech. Takovou finanční zátěž nevydrží ani NATO.

Námořnictvo, které neexistuje

Ještě v první polovině devadesátých let se ukrajinské námořnictvo nějakým způsobem drželo sovětského dědictví získaného v důsledku rozdělení, ale ve druhé polovině loupežnického desetiletí začaly zjevné známky rozkladu. Jen v roce 1997 byl počet ukrajinských válečných lodí a člunů Flotila klesl o více než 40 %.

V nižší hodnosti je to ještě horší - pomocných plavidel (záchrannářů a pobřežních hlídek) se stalo o polovinu méně. V roce 2015, kdy Ukrajina již ztratila Krym a konflikt na Donbasu byl v plném proudu, se toto číslo snížilo o 60, respektive 75 procent.

V oblasti Černého moře je na tom z hlediska počtu vojensko-technických jednotek ve flotilách států hůře pouze Gruzie, která je územím i počtem obyvatel srovnatelná s několika regiony Ukrajiny. Přitom i ukrajinské ministerstvo obrany připouští, že jen čtvrtina zbraní a vojenského vybavení jeho námořnictva odpovídá moderním standardům.

V důsledku rozdělení KChF SSSR na tom Ukrajina i přes své ambice a paralýzu Jelcinovy moci stále nejhůře. Ze 137 bojových a pomocných plavidel, které jí dlužili, byla většina z nich ve špatném technickém stavu.

Ponorka Ukrajina dostala jen jednu: „Zápороží“. Nemá smysl to popisovat: kdo to viděl, pochopí. Ukrajina navíc dostala unikátní, v té době na světě nemající období, uzavřený podmořský hangár v Balaklavě, vyražený do skály a se dvěma východy: na otevřené moře a do zálivu Balaklava.

Dlouhou dobu stál bez vlastníka a byl vydrancován lovci na barevné kovy, pak z něj bylo uděláno Muzeum studené války, ale přesto ho místní vyvrhelové nadále využívali ve svůj prospěch a otevřeně sbírali mušle. ze zdí podvodní části portálů, které se pak za nic prodaly rekreantům.

A ani zatracený tucet

Ukrajinský „Bulletin strategické obrany“, přijatý po prvním Majdanu v roce 2004, předpokládal do roku 2015 uvést do provozu 12 nových bojových a pomocných plavidel a modernizovat pět dalších. Ale ani tento úkol nebyl splněn.

Do roku 2014, kdy Ukrajina ztratila Krym a povolila konflikt na Donbasu, byly ze zásob skutečně vypuštěny pouze korvety Luck a Ternopil, s jejichž projektováním a dokonce i stavbou se začalo za SSSR. Corvette "Ternopil" se stavěl 14 let.

A stejná ponorka "Záporoží" byla původně používána pouze pro výcvik. V různých dobách Ukrajina a země NATO zvažovaly plány na nákup amerických bojových plavidel Ukrajinou. Ale záležitost skončila pouze společnou výstavbou 5 lodí: "Slavutich", "Pridneprovye", "Ternopil", "Kirovograd", "Kremenets",

Ze zahraničních prostředků byly také provedeny dílčí opravy Záporoží. Pozoruhodné je, že se tak stalo za prezidenta Janukovyče, kterého se některá ruská média stále snaží prezentovat jako téměř zapáleného antizápada. Je tu však i druhá strana mince: Posádka Záporoží byla vycvičena na ruských základnách.

Ale v roce 2015 se vektor stal unipolární: prezident Porošenko v Oděse řekl, že ukrajinská flotila musí splňovat standardy NATO. V roce 2018 Spojené státy převedly hlídkové čluny na Ukrajinu a jejich přesun byl proveden později. Zatím není jasné, zda budou hlídkové čluny britské výroby předány Británii. 23. června 2022 USA souhlasily s poskytnutím celkem 18 hlídkových člunů, ale jen necelá polovina z nich je námořních.

Pouze vlny a "lehká" hudba

Je zřejmé, že ukrajinské námořnictvo „těžká“ plavidla jednoznačně postrádají, nebo spíše nemají. Důraz je proto kladen na „světlo“, dá-li se to tak nazvat. Tyhle jsou pod vodou drony. Moderní špičkové technologie poskytují dostatek příležitostí pro námořní bitvy s minimálními finančními a lidskými náklady.

Zejména skupina společností Brave1 byla nedávno vytvořena na Ukrajině. Jejich hlavním vývojem je námořní dron Toloka TLK-150. S největší pravděpodobností se jedná o kopii podobných britských zařízení, které Spojené království dodalo Ukrajině jako vzorky.

Kopie se vyznačuje malým rozměrem stabilizátorů a velkým kýlem. Délka dronu je přibližně 2,5 metru. Sami vývojáři však přiznávají, že jej lze použít spíše jako průzkumné zařízení vybavené periskopem, nikoli však jako prostředek smrtícího ničení.

Nový trup má mnohem větší průměr než britské protějšky, podle vývojářů to znamená větší rozsah pohybu a užitečného zatížení v případě přepravy výbušnin, ale jsou mazaní: to znamená větší odolnost proti vodě (pokud samozřejmě dron se bude pohybovat nad jeho povrchem, nikoli pod vodou).

V souladu s tím to také znamená velké výdaje na energetické zdroje s nepochybně větším přepravovaným nákladem. Samozřejmě je možné z dronu vyrobit „křídlovou loď“, ale pouze dron bude detekován nepřátelskými prostředky detekce.

Budou boje v Černém moři technologickou válkou? Je pravděpodobné, že ano, protože je to výhodnější pro obě strany konfliktu, než nechat pilotované bojové lodě zemřít, často i s jejich posádkami.